ABDURRAHMÂN BİN EBÎ ZİNÂD

Hadîs ve fıkıh âlimlerinden. Künyesi, Ebû Muhammed Medenî'dir. 100 (m. 718)'de doğdu. 174 (m. 790)'da Bağdâd'da yetmişdört yaşında iken vefât etti. Babası Ebî Zinad'tan, Amr bin Ebî Amr, Süheyl bin Ebî Sâlih, Hişam bin Urve ve Mûsâ bin Ukbe ve diğer muhaddislerden hadîs rivâyet etmiştir. Kırâat ilmini Ali bin Ca'fer Kürî'den almıştı. Kendisinden, İbn-i Cüreyc, Züheyr bin Muâviye, Muaz bin Muaz, el-Anberî, Ebû Dâvûd Tayâlisî, Haccac bin Muhammed ve daha çok sayıda âlimler hadîs-i şerîf rivâyet etmişlerdir. İmâm-ı Buhârî, Ebû Dâvûd, İmâm-ı Tirmizî, İmâm-ı Nesâîve İbn-i Mâce tarafından rivâyetleri alınmıştır.

Abdurrahmân bin Ebî Zinâd, babası Ebî Zinâd'dan çok rivâyetlerde bulunmuştur. Bu rivâyetlerinin bir kısmında dikkati çeken husûs, başkalarının rivâyet etmediği meselelerin bulunmasıdır. Babasından yaptığı rivâyetleri topladığı "Kitâb-ı Re'yi Fukahayı Seb'a" adlı eseri üzerinde İmâm-ı Mâlik incelemeler yapmıştır. Kitab-ül-ferâiz adlı bir eseri daha vardır.

Buyurdu ki: "Muhabbet üç kısımdır: 1-İclâl ve ta'zîm muhabbeti. Evlâdın babasını sevmesi gibi. 2-Merhamet ve şefkat muhabbeti. Ananın-babanın evladını sevmesi gibi. 3-Muşâkele ve beğenme muhabbeti, insanların birbirini sevmesi gibi. Resûlullah efendimiz bunların hepsini kendinde toplamıştır.."

Rivâyet ettiği hadîs-i şeriflerden bazıları:

"Allahü teâlâ bizden birisinin tevbesine, birinizin kayıp hayvanını bulduğu vakit sevinmesinden daha çok sevinir."

"… Sizden birisi abdest aldığı zaman, burnuna su çeksin, sonra sümkürsün."

“Eğer ümmetime zor gelmiyeceğini bilseydim her namaz vakti için misvak kullanmalarını emrederdim.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Fihrist sh. 315

2) El-Menhel-ül-azb-ül-mevrûd cild-2, sh. 143

3) Tezkiret-i huffâz cild-1, sh. 247

4) Tehzîb-üt-tehzîb cild-6, sh. 170